

Samarbejde på Hjælpemiddelområdet

Indledning

Den demografiske udvikling i Billund viser at antallet af ældre borgere er stigende. Antallet af borgere over 65 år vil således, frem mod 2022, stige til 5765 personer eller 21.3 % af indbyggerne i Billund kommune¹. Det vil alt andet lige betyde at udgifterne til ældrepleje og hjælpemidler i relation hertil vil stige. Set i forhold til hjælpemiddelområdet vil det medføre at efterspørgslen på hjælpemidler vil vokse proportionalt med stigningen i andelen af ældre borgere. Ligeledes vil det stigende fokus på hverdagsrehabilitering og "hjælp til selvhjælp" medføre et større ressourcetræk på hjælpemiddelområdet, idet dette indebærer større behov for hjælpemidler hos/til den enkelte borger. Den stigende efterspørgsel på hjælpemidler vil således også betyde stigende udgifter på området. Dels på baggrund af flere bevillinger med deraf følgende indkøb af hjælpemidler, dels på baggrund af merarbejde på kommunens hjælpemiddeldepot i form af flere kørsler, vaske og reparationer, med deraf stigende udgifter til følge.

De primære omkostningsdrivere på hjælpemiddelområdet er således indkøb af hjælpemidler, hvor særligt tilpassede hjælpemidler samt større standard hjælpemidler udgør hovedudgiften, samt depotdriften. På depotområdet ligger udgiften på:

- Bygninger
- Personale
- Kørsel
- Reparationer/reservedele

Der kan dermed være et besparelspotentiale i at optimere driften af hjælpemiddelområdet generelt, herunder hjælpemiddeldepotet. Dette fremgår således også af en analyse fra KL fra januar i år. Analysen viser at der er et stort effektiviseringspotentiale på området, særligt ift. depotdriften. (se bilag). Som følge heraf har forvaltningen i foråret og sommeren 2013 undersøgt forskellige muligheder for at realisere dette potentiale. Disse er:

- 1) Tværkommunalt samarbejde (Vestkommunerne: Vejen, Varde og Fanø).
- 2) Samarbejde med private aktører i fællesskab med andre kommuner (Kolding Kommune).

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at sætte eksakte beløb på potentialet ved et samarbejde. Jf. analysen, udarbejdet for KL, er potentialet dog af en størrelse, som gør det relevant at arbejde med (Udgiften til hjælpemiddelområdet er på landsplan ca.4-4,5 mia. kr. (heraf depotdrift: ca. 400 mio. kr.)).

Hvor meget der kan vindes ved at indgå i et samarbejde omkring hjælpemiddelområdet, afhænger endvidere meget af valget af samarbejdsform. Vælges en BUM-model, hvor Billund kommune køber ydelser af en anden kommune vil potentialet, jf. KL's analyse, være mindre, end hvis man går "all in" og etablerer et bredt samarbejde, herunder med fælles depot. Det største potentiale ligger således i et samarbejde baseret på *ét fælles serviceniveau for kommunerne, i et givet samarbejde, og én fælles lokation for et fælles depot.*

Hjælpemiddelområdet omfatter i dag:

- Bevilling af hjælpemidler iht. SEL §§ 112, 113, 114, 116 og 117.
 - § 112 Genbrugshjælpemidler (plejesenge, kørestole, ramper, forflytningshjælpemidler, kommunikationshjælpemidler m.v.),

¹ Befolkningsprognose 2010 – 2022 s. 12, Billund kommune.

- § 112 Kropsbårne hjælpemidler (Diabeteshjælpemidler, stomiposer, sygeplejeartikler o.lign.)
 - § 113 Forbrugsgoder (Rollatorer, elscootere)
 - § 114 Handicapbiler
 - § 117 Befordring
 - § 116 Boligindretning
- Herudover depotdriften:
 - Udbringning/afhentning af hjælpemidler.
 - Reparation og vedligeholdelse, herunder kørsel til/fra reparation.
 - Sikkerhedseftersyn, herunder lovpligtige.
 - Vask, rengøring/klargøring og recirkulation af hjælpemidlerne.

Ved en nytænkning af, og evt. samarbejde omkring, hjælpemiddelområdet og/eller depotdriften kan den rehabiliterende indsats, og evt. anvendelse af velfærdsteknologier, endvidere tænkes ind i den fremtidige strategi for driften af området. Dette ved at supplere eksempelvis depotdriften med formidling af information om hjælpemidler og velfærdsteknologi og en større "involvering" af borgerne omkring brugen af hjælpemidler/velfærdsteknologier. Til eksempel via oprettelse af Living Labs/showrooms, evt. i en mobil udgave. Den større borgerinvolvering vil kræve et tæt samspil mellem depotmedarbejderne, de sagsbehandlende terapeuter i hjælpemiddelteamet og de områder/institutioner som har den daglige borgerkontakt til målgruppen (eks. Ældreområdet, Sundhed, Fysisk/Psykisk handicappede).

konkret ville det medføre:

- At borgeren, som ansøger om et hjælpemiddel, skal have mulighed for at møde op på depotet/et showroom og få rådgivning og vejledning af en terapeut og evt. afprøve forskellige hjælpemidler og, hvor det er relevant samt muligt (læs bevilliget), tage hjælpemidlet med straks.
- At der på depotet/et showroom skal være mulighed for demonstration af forskellige hjælpemidler og velfærdsteknologiske løsninger, til borgere som ønsker at indrette hjemmet, så de kan klare sig selv længst muligt. Samt tilstedeværelsen af en medarbejder/terapeut som kan give råd og vejledning i forbindelse hermed.
- At depotet i samspil med relevante medarbejdere (terapeuter/medarbejdere fra eks. Gnisten, Trivsel i Hverdagen og/eller hjælpemiddelteamet) får ansvar for, formidling af viden omkring hjælpemidler og velfærdsteknologi til borgere og forskellige medarbejdergrupper i f.eks. aktivitetscentre, områdecentre og andre institutioner.

Det øgede ressourceforbrug/personaletræk som ovenstående vil medføre kan således finansieres via de stordriftsgevinster som et samarbejde potentielt vil udløse.

Til løsning af den fremtidige drift af hjælpemiddelområdet, som ovenfor beskrevet, kan peges på én af ovennævnte muligheder. Herudover kan selvfølgelig også vælges at bibeholde hjælpemiddelområdet som hidtil.

Tværkommunalt samarbejde (Vestkommunerne).

Varde, Vejen, Billund og Fanø kommuner har i løbet foråret og sommeren 2013 drøftet muligheden for at etablere et samarbejde på hjælpemiddelområdet. I de indledende drøftelser har fokus primært været på et samarbejde om depotdriften, men der er bred enighed om også at se på et samarbejde om de øvrige dele af hjælpemiddelområdet, her hvor der synes at være et potentiale at komme efter.

Af mulige andre områder som på sigt kunne blive en del af et samarbejde har: Nødkald/nøglebokse, Velfærdsteknologi, Callcenter (ift. hjemmepleje /sygepleje), Kommunikationshjælpemidler, Handicapbiler og specialistfunktioner generelt, været nævnt.

Nødkald (opsætning, vedligehold) tænkes umiddelbart at kunne indgå i opgaveportefølgen for et fælles hjælpemiddeldepot. Ønskes nødkald indkorporeret i et samarbejde om hjælpemiddeldepotet skal håndteringen af fejlmeldinger, bagvagt m.v. dog undersøges nærmere inden et samarbejde indledes.

I forhold til Velfærdsteknologi tænkes området ind i et samarbejde i form af udviklingssamarbejder mellem alle, eller enkelte, kommuner samt en formaliseret erfaringsudveksling på området. Eksempelvis via velfærdsteknologi erfa-grupper som mødes 2-3 gange om året.

For så vidt angår kommunikationshjælpemidler, handicapbiler og andre specialistfunktioner, vil der her ofte være tale om myndighedsfunktioner. Et tværkommunalt samarbejde på disse områder er således bundet af reglerne om myndighedsdelegering. Et samarbejde her kunne være i form af viden deling og "køb" af specialistfunktioner.

Fordele

Økonomi

Da det ikke pt. er muligt at være eksakt ift. beløbsstørrelser følger her en beskrivelse af hvor stordriftspotentialet, ved et samarbejde synes at være størst.

- Administration og drift af depot: Depoterne i de enkelte kommuner er relativt små driftsenheder. Driftsomkostningerne er derfor, alt andet lige, forholdsvist store sammenlignet med den større enhed ét fælles depot ville udgøre. Der kan således, på dette område, være et besparelspotentiale ved et samarbejde i og med samlingen af personale, herunder ledelse og administrativt personale, samt etableringen af fælles vaskeri, klargøring, reparationer m.v.
- Samling/specialisering af myndighed: Etablering af en fælleskommunal myndighedsenhed (hver enkelt kommune er fortsat er myndighed for egne borgere), vil give mulighed for specialisering på de enkelte områder og mulighed for at skabe synergieffekt og læring på tværs af kommuner og specialiseringer. Potentialet her ligger således i driftsbesparelser, som følge af en "skarpere" sagsbehandling, i og med specialiseringen giver større rutine og sikkerhed i forhold til de enkelte områder. De enkelte kommuner vil få ansvaret for at sikre et højt fagligt niveau på enkelte områder. Til eksempel omkring håndtering af bilsager hvor det kan være en udfordring for den enkelte kommune at opnå rutine og erfaring grundet en lille volumen. Specialistkommunen ville således til eks. hjælpe med/forestå praktisk sagsbehandling ift. afprøvning, tilpasning o.lign. samt udarbejde anbefaling/vurdering omkring bevilling, og ligeledes kunne rådgive ved evt. klagesager. Hjemkommunen ville forestå bevilling på baggrund af egen selvstændig vurdering. Derved overholdes reglerne om myndighedsdelegering. Specialiseringen vil til dels kunne opnås også uden etablering af en egentlig myndighedsenhed. De enkelte kommuner ville så blot forpligtes på at dele viden med de øvrige kommuner i samarbejdet, på deres specialistområde. Dog vil de positive effekter ift. synergieffekt og til dels læring gå tabt.
- Genbrug af hjælpemidler, herunder børnehjælpemidler: Ved etablering af et samarbejde omkring hjælpemiddelområdet, herunder med et fælles depot, øges muligheden for en bedre udnyttelse af stillestående genbrugshjælpemidler via større genbrug af det enkelte hjælpemiddel. Særligt i forhold til de særligt dyre hjælpemidler, er genbrugspotentialet stort (eks. El-kørestole og/eller særligt tilpassede hjælpemidler). Da der, ved et samarbejde, vil være flere kommuner til at dække anskaffelsesomkostningen, vil udgiften til denne type af hjælpemidler derved mindskes, samtidigt med at antallet der skal anskaffes potentielt vil være mindre. Et øget genbrug vil endvidere øge muligheden for at "holde lageret opdateret" grundet hurtigere udskiftning af det enkelte hjælpemiddel (større slid).
- Fælles showroom/living lab: Det øgede fokus på rehabilitering og brug af hjælpemidler har medført et behov for muligheden af at fremvise de forskellige muligheder til borgere og potentielle brugere. Flere kommuner arbejder derfor med idéen om et Living Lab eller showroom hvor de nyeste teknologier kan ses og afprøves. Ved et samarbejde kan udgiften til etablering og opdatering af et sådant deles af flere.

Fælles interesser

Ved et tværkommunalt samarbejde vil interesserne for de enkelte kommuner være sammenfaldende et godt stykke af vejen, hvis ikke det hele. Der vil således været et fælles ønske om og fokus på at holde transaktionsomkostninger og øvrige udgifter nede, ligesom indhøstning af stordriftsfordelene på indkøb, viden/rådgivning og teknologisk udvikling på området forventeligt vil være et fælles interesseområde.

Ligeledes har de enkelte kommuner i samarbejdet givet positive tilkendegivelser i forhold til den rehabiliterende tankegang og brug af hjælpemidler. Det må derfor formodes at der er en fælles interesse i og ønske om at sætte hverdagsrehabilitering og brug af hjælpemidler i højsædet (frem for tildeling af hjemmehjælp). Endvidere vil holdningen til egenbetaling (forbrugsgoder) og udbredelse af hjælpemidlet/velfærdsteknologien til borgerne forventeligt også være nogenlunde sammenfaldende.

Videndeling / specialistfunktioner

Ved et tværkommunalt samarbejde vil der være mulighed for at opbygge en større specialist viden på de enkelte områder qua den større volumen indenfor hvert enkelt af disse. Ligeledes vil der være potentiale for synergieffekter og udvikling af området og de enkelte medarbejdere ved jævnlige at samle disse "specialister" i tværfaglige erfa-netværk på tværs af de samarbejdende kommuner.

Muligheden for at opnå specialistviden på et givet område vil endvidere på sigt kunne frigøre midler som i dag bruges på køb af ekstern bistand hos eksempelvis HMC i Esbjerg eller til sagsbehandlingen af bilsager. Selv ved et samarbejde udelukkende omkring depotdriften vil der være potentiale for at opbygge en stor vidensbase, med de fordele det giver. Dog ses gevinsten i form af mindrekøb af ekstern bistand ikke så realiserbar i dette tilfælde.

Ulemper

Beliggenhed.

Ved et samarbejde omkring hjælpemiddelområdet vil det, hvis stordriftsfordelene skal høstes fuldt ud, være nødvendigt med en harmonisering af serviceniveau, og samling af funktionerne. Således vil der eksempelvis kun være ét "Hoveddepot". Et samarbejde med Vest kommunerne kan således potentielt betyde nedlæggelse af funktioner lokalt i Billund. Medarbejderne ville ved en nedlæggelse af funktioner overgå til det fælles depot/enhed og således få nyt arbejdssted. Ved samarbejde om depotdriften ville de enkelte kommuner i samarbejdet fortsat skulle have et lille "akutdepot" på et plejecenter eller tilsvarende sted, men ikke mere.

Service/ventetid

Afhængigt af det serviceniveau som vælges, eksempelvis ift. udkørsel/hjemtagning af hjælpemidler, ved etablering af et fælles depot, kan borgerne opleve længere ventetid i forhold til at få bragt/hentet et hjælpemiddel. Dette særligt hvis hjælpemiddeldepotet flyttes til en anden kommune. Grundet det større geografiske areal et fælles depot ville skulle dække, samt flere kørsler må ligeledes forventes øgede udgifter til kørsel med hjælpemidler. Dette kan i nogen grad afhjælpes ved etablering af en 'strakssagsbehandling' ved hjælpemiddeldepotet i tilfælde hvor der er tale om ukomplicerede/glatte sager. Borgeren ansøger om hjælpemidlet og får det udleveret ved personlig fremmøde. Det hele i én arbejdsgang. Dette sparer sagsbehandlingstid og reducerer kørselsomkostningerne. Ligeledes ved en evt. flytning af myndighedsfunktionen. Her må påregnes at borgere får længere til den kommunale sagsbehandler, ligesom medarbejderne potentielt vil få mere vejtid ift. hjembesøg m.v.

Mere borgerinvolvering

Ovenfor beskrevne ønske om en større grad af borgerinvolvering og spredning af viden om hjælpemidler og nye teknologier via hjælpemiddeldepotet vil blive sværere at realisere ved etablering af ét fælles depot. Hvis depotet ikke ligger i Billund kommune vil der alt andet lige være borgere som ikke kan/vil køre til en anden kommune for at se/prøve et hjælpemiddel. Dette kan dog afhjælpes delvist ved at der etableres et mobilt Living Lab eller showroom, bemandet med relevant personale, som er en given periode i hver kommune. Borgere og medarbejdere vil således herved kunne se og afprøve nye hjælpemidler og teknologier lokalt.

Holdningen til et samarbejde hos de øvrige kommuner

Fanø og Varde kommuner giver udtryk for at man er, positive i forhold til et evt. samarbejde omkring drift af hjælpemiddeldepot såvel som andre områder der måtte være interesse og mulighed for. For Fanø kommunes vedkommende indgår dog også andre muligheder end et samarbejde med de nævnte kommuner i overvejelserne. Fanø kommune har ultimo sept. spørgsmålet til politisk behandling i social- og sundhedsudvalget.

Vejen Kommune har netop etableret eget hjælpemiddeldepot som de ønsker at beholde. Man er således ikke umiddelbart interesseret i et samarbejde på depotområdet. Vejen Kommune er dog åben overfor et samarbejde i forhold til andre dele indenfor hjælpemiddelområdet. Eksempelvis i forhold til øget genbrug af dyre hjælpemidler på tværs af de nævnte kommuner. Vejen kommune er således som udgangspunkt positive i forhold til et samarbejde omkring de ovenfor nævnte andre samarbejdsområder.

Samarbejde med privat aktør i fællesskab med anden kommune (Kolding kommune).

Forvaltningen har i foråret 2013 haft møde med Falck Hjælpemidler vedr. et evt. samarbejde omkring hjælpemiddelområdet og/eller drift af depotet. Dette evt. i et samarbejde med andre kommuner.

Falck Hjælpemidler samarbejder i forvejen omkring driften af hjælpemiddeldepotet i Kolding kommune.

Konkret er 2 muligheder drøftet med Falck Hjælpemidler:

- Falck Hjælpemidler driver Billund kommunes depot alene.
- Billund kommune indgår i et samarbejde med Kolding Kommune og Falck hjælpemidler om hjælpemiddelområdet, herunder depotdriften.

Hvis stordriftsfordele skal opnås vil det være et samarbejde med Kolding kommune som skal forfølges. I den forbindelse er der 2 muligheder:

- 1) Samarbejde bredt om hjælpemiddelområdet, herunder fælles hjælpemiddeldepot efter samme model som ovenfor nævnt blot ville Falck Hjælpemidler stå for depotdriften.
- 2) Hver sit depot og generelt adskilte på hjælpemiddelområdet, men sameje om de enkelte hjælpemidler.

Herudover kunne et bredere samarbejde med Kolding Kommune og Falck Hjælpemidler omkring eksempelvis velfærdsteknologi og showrooms være en mulighed. Endvidere kunne også medarbejderudvikling og rådgivning indenfor de komplicerede sagsområder være områder hvor et samarbejde ville give mening. Falck Hjælpemidler er således blandt andet VISO leverandør i boligsager og komplicerede voksen- og børnesager.

Fordele

Samarbejde baseret på fælles depot.

Vælges et samarbejde baseret på et fælles depot med Kolding Kommune vil de samme stordriftsfordele som nævnt ovenfor ift. et Vestkommune samarbejde gøre sig gældende, særligt i forhold til økonomien. Dog skal man her være opmærksom på at den private aktør må ventes at have en forventning om et afkast, hvorfor driftsomkostningerne på depotdriften og evt. andre ydelser i samarbejdet, forventeligt vil være højere end ved et Vestkommune samarbejde. Heroverfor står den større ekspertise som Falck Hjælpemidler vil bringe ind i samarbejdet qua deres størrelse og erfaring på området. Et samarbejde med Falck Hjælpemidler og Kolding kommune vil således kunne udvikle hjælpemiddelområdet generelt og løfte vidensniveauet hos den enkelte medarbejder. Dette qua såvel Falck Hjælpemidlers som Koldings kommunes, forventeligt bredere erfaring på området.

For så vidt angår fælles interesser vil også Billund og Kolding kommuner, i lighed med et Vestkommune samarbejde, forventeligt have et sammenfald i interesser omkring hverdagsrehabilitering og andre tiltag som nedbringer udgifterne generelt på området.

Samarbejde baseret på sameje af hjælpemidler.

Indgås et samarbejde baseret på sameje af hjælpemidlerne men med hver sit depot, vil stordriftsfordelene ved drift af depotet forsvinde. Dog bevares de økonomiske gevinster ved indkøb af hjælpemidlerne samt den bedre udnyttelse af stillestående genbrugshjælpemidler, via større genbrug af det enkelte hjælpemiddel.

Ligeledes vil der også her være mulighed for vidensdeling og udvikling. Dog i mindre grad da der er tale om et meget mindre indgribende samarbejde.

Da man bevarer eget depot vil indflydelsen på drift, placering m.v. være så meget desto større. Ligeledes vil ovenfor nævnte ulemper omkring service/ventetid forsvinde. Dog vil Falck Hjælpemidler stå for driften af depotet.

Ulemper

Tilsvarende fordelene er der, ved et samarbejde baseret på et fælles depot, også sammenfald i forhold til ulemper ved et samarbejde af denne type.

Ud over de allerede nævnte skal man også være opmærksom på "lillebror"<storebror" problematikken. I og med at Kolding kommune er mere end 3 gange så stor som Billund målt på antal indbyggere (89.556) er der risiko for at vi bliver "klemt" i et samarbejde. Tiltag som giver mening i Kolding, vil måske blot blive et fordyrende led i Billund grundet den relativt store størrelsesforskel. Dette kan også gøre sig gældende i forhold til et samarbejde om sameje af hjælpemidlerne.

Holdningen til et samarbejde hos Kolding kommune og privat leverandør

Kolding kommune har givet udtryk for interesse i et evt. samarbejde med Billund omkring sameje af hjælpemidler. Et bredere samarbejde på hjælpemiddelområdet, herunder depotdrift har endnu ikke været drøftet. Et møde med Kolding Kommune er planlagt til torsdag d. 26. sept. mhp. at drøfte de forskellige muligheder.

Falck Hjælpemidler er interesserede i et samarbejde med Billund kommune. Både et bilateralt samarbejde om depotdriften og evt. andre områder såvel som et bredere samarbejde med flere kommuner.

Økonomi.

Tabel1 viser udgifterne til hele hjælpemiddelområdet inkl. kørsel og kropsbårne hjælpemidler (kilde nøgletal.dk.).

Kan man, ved et samarbejde på tværs af kommuner og sektorer, bringe udgiften pr. indbygger ned på gennemsnitsprisen for de 5 kommuner, ville besparelsen for Billund kommune i 2012 have været ca. 2.2 mio. kr.

Tabel 1.

Udg. til hjælpemidler pr. indb.				
	2010	2011	2012	2013
Billund Kommune	801	744	775	890
Fanø Kommune	827	826	908	755
Varde Kommune	667	645	715	734
Vejen Kommune	664	600	652	673
Kolding Kommune	619	557	660	670
Gennemsnit	665	614	690	715

Tabel 2 viser den *budgetterede* udgift til hjælpemiddelområdet i 2013 i hhv. Varde og Billund kommuner.

hjælpemiddelttype	Varde	Udgift pr. indbygger	Billund	Udgift pr. indbygger
§ 112				
Lønsum*			1.541.680	57
Optiske synshjælpemidler	1.242.270	25	1.233.650	47
Øvrig HMC**			1.480.300	56
Arm- og benproteser	867.320	17	523.150	20
Høreapparater	6.847.790	137	2.441.200	93
Ortopædiske hjælpemidler inkl. fodtøj	3.664.410	80	1.681.540	64
Inkontinens- og stomihjælpemidler	5.020.200	100	1.090.766***	41
Diabetes			1.776.640	68
Andre hjælpemidler (genbrugshjælpemidler m.v.)	8.156.740	163	2.262.310	86
Nødkald			146.980	6
Ekstern sagsbehandling			217.560	8
§ 113				
Forbrugsgoder	140.330	3	131.550	5
§ 114				
Støtte til køb af bil	5.499.110	110	5.036.120	192
Tilbagebetaling vedr. støtte til køb af bil.	- 1.620.940		-1.211.250	
§ 116				
Boligindretning	1.629.850	33	925.390	35
§ 117				
Befordring	2.800	0,06	1.102.210	42
Mellemkommunale Betalinger	- 234.090		35.770	1
Hjælpemiddeldepotet	8.308.360	166	1.627.670	62
Total	31.215.790	625	20.872.240	794

*Lønudgift til sagsbehandlende terapeuter betales i Billund via kto. 5

**Dækker overundervisning og sagsbehandling samt øvrig konsulentbistand.

***Inkontinens ikke medregnet da det indgår i sygeplejebudgettet.

Indbyggertal pr. 01.01.13

Varde: 49.969

Billund: 26.291

Ud fra tabel 2 fremgår således at der vil være en gevinst at hente for Billund kommune ved et bredt samarbejde på hjælpemiddelområdet. Således fremgår at særligt områderne "Støtte til køb af Bil" samt "Befordring" er her hvor udgiftspresset er størst i Billund sammenlignet med Varde kommune. Et samarbejde og læringsproces på særligt disse områder vil derfor være interessant set fra Billunds side.

Isoleret set for depotet, synes derimod ikke at være et økonomisk incitament for Billund kommune til at indgå i et samarbejde.

I ovenstående skal dog tages forbehold for at kommunerne konterer forskelligt. Der kan således være udgifter medtaget i Varde som ikke figurerer i Billund og omvendt.

Lovgivningen på området

Rammerne for stordrift på de kommunale opgaver kan sammenfattes som nedenstående:

I forbindelse med kommunale samarbejder sondres der i lovgivningen mellem myndighedsopgaver og driftsopgaver:

- 1) Driftsopgaver kan der som udgangspunkt altid samarbejdes om.
- 2) Delegation af myndighedsudøvelse kræver derimod statsforvaltningens godkendelse jf. Kommunestyrelsesloven § 60. Ombudsmanden har dog i en nylig ombudsmandsudtalelse vedr. delegation til private gjort klar, at så længe der er tale om forberedelse af sager, rådgivning/vejledning omkring sagsbehandlingen eller andre tilfælde hvor der ikke af tale om direkte afgørelser kan opgaven delegeres til andre (private) aktører (Horten, Ret og Indsigt nr. 3/2013). Det må således følge heraf at nævnte former for delegation også vil være gældende mellem kommunale myndigheder. En samling af myndighedsfunktionen på tværs af kommunerne vil således være mulig, så længe det sikres at det altid er Billund kommunes medarbejdere som træffer endelig afgørelse for Billund borgere.

Det kan evt. overvejes, om opgaven hensigtsmæssigt kan opdeles, således at kommunen fortsat udfører myndighedsudøvelsesopgaverne, og der indgås samarbejde om driftsopgaverne.

Nedenfor følger en kortfattet beskrivelse af de mulige samarbejdsformer:

Samarbejde efter Lov 548:

Loven giver kommuner adgang til at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder.

Et samarbejde efter denne lov kan frit aftales, såfremt der udelukkende er tale om driftsopgaver og ikke myndighedsudøvelse, da en sådan delegation kræver godkendelse som nævnt ovenfor.

Overstiger værdien af opgaven EU's tærskler for udbudspligt, skal driftsopgaven udbydes efter udbudsdirektivets regler. Tærskelværdien er på ca. 1,5 mio. over en 4-årig periode.

§ 60-selskab:

Kommunestyrelsesloven § 60 giver kommuner adgang til at etablere et selvstændigt selskab i fællesskab, hvor også myndighedsudøvelse overdrages.

En sådan konstruktion kræver dog statsforvaltningens godkendelse.

Herefter vil de opgaver, som § 60-selskabet udfører, ikke være udbudspligtige hverken efter tilbudsloven eller udbudsdirektiverne, da opgaven kan betragtes som en in-house opgave.

Aktie- eller anpartsselskab:

Kommunen kan deltage i et aktie- eller anpartsselskab efter reglerne i Lov 548 § 3.

Det bemærkes at 25 % af selskabets kapital samt stemmerettigheder skal besiddes af private ejere.

Derudover findes der flere begrænsninger, bl.a. at kommunen ikke må opnå bestemmende indflydelse.